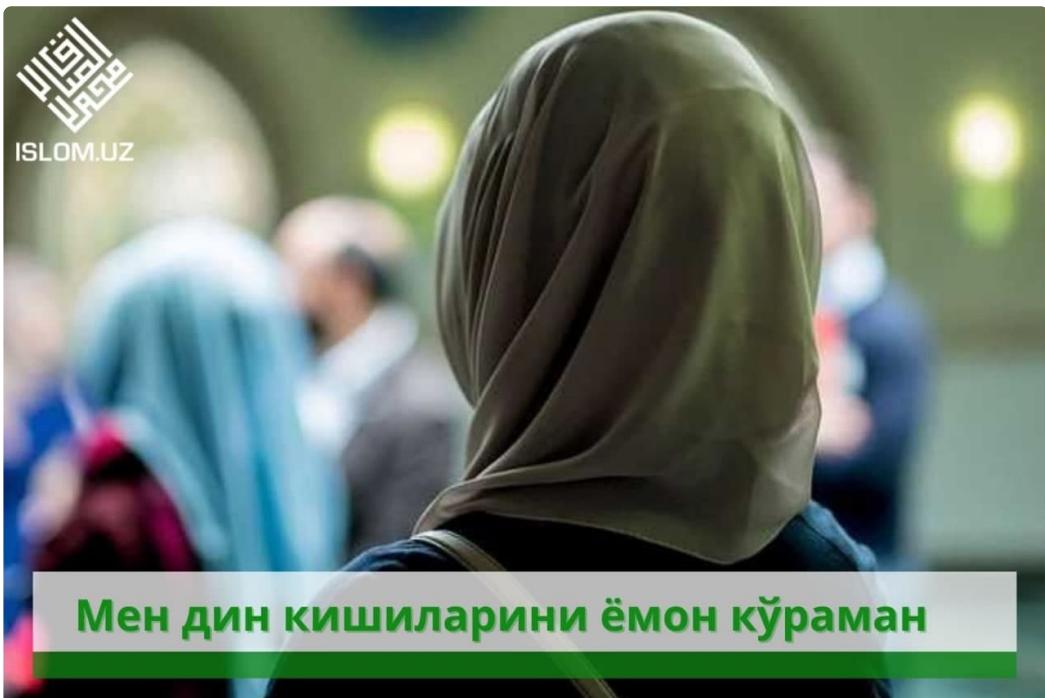

Мен дин кишиларини ёмон кўраман

17:00 / 15.11.2021 3291

Ишхонамга бир қиз кириб келди. Бир қарашда кийиниши мени унча ажаблантирмади.

Лекин унинг кўзида одамнинг раҳмини келтирадиган маҳзунлик ва ҳайронликка гувоҳ бўлдим. Мендан яхшилик умидида у ўз дарду ҳасратини тўкиб солди.

Уни узоқ тингладим ва Францияда таълим олган араб қизи эканини, исломдан бирор нарса билмаслигини тушундим.

Унга ҳақиқатларни тушунтира, шубҳаларига раддия бера ва саволларига жавоб қила бошладим. Унинг онгига қўйилган миссионер ва мусташриқларнинг ёлғонларини йўқقا чиқара олдим. Бу билан мақсадимга эришаёздим.

Суҳбат асносида, ғарбнинг ҳозирги цивилизацияси аёлларни оч ва шаҳватли кўзларни алдайдиган лақقا гўшт ўлароқ тавсифлашини ва у оила муҳитидаги иффат, чирой ва сакинатни билмаслигини ҳам қистириб ўтдим.

Талаба қиз кетишга изн сўради ва мен изн бердим.

Қиздан сўнг тақводорлик белгилари намоён бир ёш йигит ҳузуримга кирди ва шиддат билан: «Бу ифлос бу ерга нима мақсадда келибди?» деди. Мен: «Табиб соғломлардан олдин хасталарни қабул қиласди. Унинг иши шу», дедим.

«Табиий, унга ҳижоб ўрашни насиҳат қилгандирсиз?» дедим.

«Иш сиз ўйлагандан каттароқ, ўғлим. Олдин жуда муҳим муқаддималар лозим. Унда Аллоҳга ва охират кунига иймон, Китоб ва Суннатда ваҳий нозил этган ишларга, ҳамда ибодат ва ахлоқ соҳасидаги исломнинг асосий руқнларига итоат керак», дедим.

У: «Буларнинг барчаси ҳижобни маън этолмайди», дея сўзимни бўлди.

Мен сокинлик билан дедим: «Унинг роҳиба кийимида, лекин қалби ягона Аллоҳдан холи ва ҳаёти рукуъ ва саждани билмаган ҳолда келиши мени севинтирмайди».

У яна бир бор сўзимни бўлмоқчи бўлди.

Шунда унга қатъият билан дедим: «Мен сизлар қилаётгандек исломнинг этагидан тортмайман! Олдин унинг асосини мустаҳкамлаб, кейин биносини қураман. Ўзим ирода қилганимни ҳикмат билан етказаман».

У қиз икки хафтадан кейин олдингидан кўра яхшироқ кийимда келди.

Бошини енгил рўмол билан ёпиб олибди. Саволларини берди ва мен ҳам жавобларни бера бошладим. Сўнг: «Нега яқинроғингиздаги масжидга бормайсиз?» дедим. Лекин саволимдан пушаймон бўлдим.

Чунки масжидлар аёлларга маън этилгани ёдимга тушиб қолди.

Лекин қиз бирданига: «Мен дин кишиларини ёмон кўраман. Уларни эшитишни хоҳламайман», деб қолди.

- Нима учун?

- Уларнинг қалби қаттиқ, дийдаси қотган. Бизни назарга илмай, беписанд мумомала қилишади, - деди.

Шу пайт Ҳамза розияллоҳу анҳунинг жигарларини чайнаб, исломни қаттиқ ҳақорат қилган Абу Суфённинг хотини Ҳинд негадир хаёлимдан ўтди. У Расулуллоҳни танимасди.

Вақтики, у зотни таниб, яқындан билиб иймон көлтиргандан кейин бу сүзларни айтганди: «Ё Расулуллоҳ, Аллоҳга қасамки, таҳқирлаш учун олдин ер юзида сизнинг чодир аҳлингиздан кўра маъқул чодир аҳли йўқ эди. Энди бугун иззат-икром қилиш учун менга сизнинг чодир аҳлингиздан кўра маҳбуброқ чодир аҳли йўқдир».

Қаранг, Расули акрам қалбларидан отилиб чиққан меҳр қалбларни бир ҳолдан иккинчи ҳолга ўзгартириди.

Динга чақиравчилар ўз пайғамбаридан қачон узоқлаштириш ўрнига яқинлаштиришни, нафратлантириш ўрнига севинтиришни ўрганишаркин?

Шайх Мұхаммад Ғаззолий, «Аччиқ ҳақиқат» китобидан